

Bet. o. Forsl. til Straffelov for Krigsmagten.

at en lignende Tilføining, som er gjort til § 33, burde af de der anførte Grunde gøres ved denne Paragraf.

Til § 92.

59) Da det i Paragrafen ommeldte Forhold i de fleste Tilfælde maa erkjendes at være af en langt mindre strafværdig Karakter end Rømming i Minimumdelighed, har Udvalget fundet det hensigtsmæssigt at give Krigsretten Bemyndigelse til under formildende Omstændigheder at nedsætte Straffen til det Halve.

Til § 94.

60) Udvalget har anset det for hensigtsmæssigt at tilføie en Minimumstraf. Forholdet er af en saa strafbar Væbskaffenhed, at man ikke har troet at kunne sætte Straffen lavere end 15 Dages Fængsel paa Vand og Brød.

Til § 95.

62) Den foreslaaede Ændring er nærmest kun en Redaktionsændring, hvorved man har søgt at tydeliggjøre, hvad Paragrafen tilsigter.

Til § 96.

63) Redaktionsændring.

Til § 97.

64) Paragrafen angaar kun det Tilfælde, at den Værnepligtige efter at være udfreven undlader efter Tilfigelse at møde for at indtræde i Krigsmagten. Flertallet har fundet det hensigtsmæssigt at tilføie Bestemmelser om det aldeles lignende Forhold, at Værnepligtige, som ere hjemsendte paa ubestemt Tid, undlade efter Indkaldelse at give Møde.

Til § 103.

66) Redaktionsændring.

Til § 108.

68) Ændringen er i Konsekvens med Ændringen til § 65.

Til § 110.

69) Da Ordet Dyrer har en speciel Betydning i Strafferetten, navnlig som Angreb paa Statsforfatningen, har Udvalget ment, at Udtrykket: „Modstand“ var heldigere.

Til § 113 og § 115.

70 og 71) Ved Udtrykket „Ej eneste“ forstås i daglig Tale ofte det Tidrum, da Bekommande afstjerner sin Værnepligt. Udtrykket „Ej eneste“ finder Udvalget derfor heldigere.

Til § 120.

72 a og b) Flertallet har anset det for uhenigtsmæssigt at foreskrive særlig Straf for Undladelse af at

Udvalgenes Betænkninger.

vise Tegne paa Erhøvedhed, undtagen naar de Foresatte ere i Uniform og saaledes kjendelige for Mandskabet. Flertallet har derfor ment, at „Erhøvedhed“ er i denne Forbindelse et heldigere Udtryk end „Æder“; Mindretallet har anset det rigtigere at bibeholde Ordet „Respekt“, som nu engang har fast Ævnd i det militære Sprog.

Til § 121.

74) Den foreslaaede Tilføining skjønnes at være naturlig, da den Underordnede staar i særligt Forhold til sine Foresatte fremfor til andre Overmænd.

Til § 122.

75) Da den i Paragrafen foreslaaede Minimumstraf af 8 Aar synes at være uundværlig streng, navnlig sammenholdt med Bestemmelserne i borgerlig Straffelov § 187, har Udvalget efter Konference med Ministeren ment at burde foreslaa Straffen nedsat til 6 Aars offentligt Arbejde.

Til § 123.

76) Det foreslaaede Udtryk „ugrundet“ har man ment var heldigere end „ubegrundet“, da Meningen jo ikke er den, at Straffen indtræder, naar Klagen ingen Begrundelse indeholder, men naar Klagen er ubesøjet.

Til § 130.

77 b) Et med Udøvelsen af Vold analogt Forhold er Trusler om Vold, og da det maa erkjendes, at et saadant Forhold er strafbart, har Flertallet ment, at Bestemmelsen herom passende kunde tilføies denne Paragraf.

Mindretallets Ændringsforslag om, at „ulovlig“ udgaar af 1ste Linie, finder sin naturlige Begrundelse ved Ændringsforslagene Nr. 81 til § 131, hvortil henvises.

Til § 131.

79) Ligefom Anvendelsen af Magt for under ekstraordinære Forhold at forskafe sig Lydighed er lovlig eller ligefrem Pligt, saaledes kan Anvendelse af det mildere Middel, Trusel herom, heller ikke være ulovlig.

Da den i Slutningen af første Stykke indeholdte Regel maa gjælde saavel om de i 1ste som i 2det Stykke indeholdte Tilfælde, har Udvalget anset det for at være rettest at indskyde Bestemmelsen som fælles Bestemmelse i 3die Stykke af Paragrafen.

Da Paragrafen tilsigter at give Bestemmelser om Nødstilfælde og derunder tillade Anvendelsen af Magt, men de i Slutningen af Paragrafens 2det Stykke indeholdte Udtryk nærmest tyde paa, at man vilde i flige Tilfælde udruste den Overordnede med en ekstraordinær Straffemyndighed, har